

OVERWEGING: TUSSEN GISTEREN EN MORGEN

DATUM : 31 december 2019

VOORGANGER: Jan Groot

EERSTE LEZING : Prediker 3, 1-15

EVANGELIE: Lucas 2, 22-39

Overweging

Dit zijn de laatste uren van 2019,
en zelfs van 'de jaren tien' van deze eeuw.
Ieder van ons hier heeft zijn of haar eigen, hoogstpersoonlijke jaaroverzicht,
en de woorden van het boek Prediker zullen herkenbaar zijn,
misschien zelfs woord-voor-woord:
dat je dichtbij een geboorte meemaakte én een overlijden,
dat er huilen en lachen was, scheuren en herstellen,
tijd van spreken én tijd van moeten / willen zwijgen, enzovoort,
'er is voor alles een tijd', zegt de Prediker.
Weer is een jaar van je leven voorbij,
met wel en wee, grote vreugde misschien, of ziekte en zorgen,
om jezelf of lieve naasten, misschien, noem maar op.
Wat heeft 2019 mij gebracht, wat heeft me speciaal geraakt?
En als ik de bladzijde kan omslaan,
wat laat ik achter? En wat neem ik mee, het nieuwe jaar in.

Breder gezien: onze samenleving sluit een roerig jaar af.
We zijn een rijk land met veel gelukkige mensen,
maar ook met veel trammelant en met flinke klimaat zorgen.

En voor ons, als kerk en klooster, was en is er ook het nodige
dat ons bezighoudt en tot bezinning dwingt, zoals groeiende kwetsbaarheid,
en daarom moeten we nieuwe wegen zoeken naar een bestendige toekomst
voor Dominicaans Zwolle.

Mijn vraag is bij dit alles, vanavond:
hoe gaan we op de drempel staan van Oud naar Nieuw,
met welke instelling, in welke spirituele stand?
Ik ben geboeid door Simeon, over wie we hoorden.
Hij is bij uitstek iemand voor deze bijzondere avond, als voorbeeld, als rolmodel.
Wat is hij eigenlijk voor iemand?

Hij belichaamt in het evangelie van Lukas, in de tempel, het oude,
hij heeft zijn leven geleefd, zijn langste tijd gehad,
maar hij is niet iemand van 'het zal mijn tijd wel duren'.
Simeon is iemand op wacht, die uitzielt naar de nieuwe tijd van God,
hij is vol verlangen naar de komende Messias.
Simeon, zijn naam betekent: 'luisteraar',

echt een naam voor iemand die gespist is op het nieuwe: 'één en al OOR'.
Hij staat er vanavond als een drempelwachter,
die de deur naar morgen openzet:

'Laat mij nu maar gaan', bidt hij,
'het nieuwe heil is gekomen,
redding, licht, met eigen ogen heb ik het gezien'.

Zijn gebed is vanouds gebruikt als een avondgebed,
en menigmaal gebeden bij een sterfbed of bij een begrafenis.

Het mooist vind ik Simeon als hij het kind in zijn armen neemt,
dat bijzondere moment en gebaar.
Zo'n baby'tje in je armen, het is zo broos, zo breekbaar, zo pril,
en zo één en al toekomst.
Het is vertederend, het maakt liefdevol,
en dat is een mooie gesteldheid om het nieuwe jaar
tegemoet te treden en de bladzijde van 2019 om te slaan:
aandachtig, teder, met liefde.

Als we toch eens zo, als Simeon, het nieuwe jaar 2020 in onze armen zouden nemen,
wat zou dat mooi zijn!

En voor ons als gelovige mensen: wat we als Simeon in handen hebben
heet Jezus ('God redt') en Emmanuël ('God met ons').
Hij belichaamt Gods menslievendheid, de hoop op zegen die God ons geeft.

Laten we, staande op de drempel van het nieuwe jaar 2020,
op de drempel van de jaren twintig, als Simeon zijn:
alert op de tekenen van de tijd, dankbaar (als het kan),
teder, liefdevol, vol hoop op zegen.
Laten we bij al wat er zal gebeuren
de verbinding met elkaar blijven zoeken,
elkaar opzoeken, elkaar aanspreken.

Ik wil graag verwijzen naar de woorden van de kloosterkerstwens van dit jaar,
die bijzondere litho van pater van Bergen.

'Laten we met elkaar delen:

Stilte, trouw, de vreugde van het licht.'

1. *Stilte*, verstillig,
want alles van waarde wordt geboren uit stilte.
2. *Trouw*:
gedeelde, volgehouden toewijding, liefde die doorgaat,
liefde voor elkaar en ook voor alles wat er hier gebeurt.
3. *De vreugde van het Licht*:
dat we het Licht vasthouden, en delen, en uitdragen:
de vreugde om het grote Licht, God-met-ons.